

møderholiger og Sord ogsaa skulde henlægges til Amtets Forsorg. Sa, det er ganske sikkert Hensigten; ved Udtrykket: „Sordensdres Emolumenter“ har man tænkt paa Bolig og Sord foruden den Fourage og Græsning, som tilkomme Sordmoderen. — Fra det ærebe Medlem for Obense Amts Ste Valgtreds (H. M. Peterfen) blev der rettet flere Spørgsmaal til Snderrigsministeren, som jeg dog egentlig ikke kan anerkjende staae i nogen directe Forbindelse med det foreliggende Lovkast. Det er vistnok det ærebe Medlem vel bekendt, at hvor Be- arbejdet i Sognene har været bortliciteret eller bortaccorderet, istedetfor at udføres in natura, har Udgiften dertil været paaliguet Sognets samlede Hartkorn, saavel Huusmands- som Gaardmandshartkornet. Jeg skal give det ærebe Medlem Ret i, at Spørgsmaalet om, hvorvidt de Huusmænd, der have Sord, høre ind under de almindelige Lovbestemmelser om Huusmændenes Pligtydelser eller ikke, opfattes meget forskjelligt paa de forskjellige Steder; jeg har selv havt Anledning til at blive bekendt med den meget forskjellige Opfattelse, der i saa Henseende finder Sted i Landets forskjellige Dele og i de forskjellige Communer; men jeg troer ikke, at det egentlig her vil være Stedet til at komme ind paa en nærmere Undersøgelse af dette Spørgsmaal. — Der blev rettet det særlige Spørgsmaal til mig, hvorledes det skulde være muligt at foretage den i Lovens § 7 foreskrevne Afregning med de Districter, der ikke laae fuldstændig indenfor Communens Grændser, altsaa hvorledes Sagen skulde ordnes, naar en Deel af en Commune henhørte til en anden Communes Skoledistrict. Jeg har tænkt mig, at forsaavidt man vil bibeholde denne Søndring i Communerne og ikke skulde foretrække at samle alt sit Skolevæsen indenfor Communens egne Grændser, skulde Godtgjørelsen til den fremmede Commune for at besørge Skolevæsenet for en Deel af Communen udredes af dennes fælles Kasse; men der kan ikke være Tale om nogen særlig Bestatning fra den fremmede Communes Side, efterat Begrebet „Skoledistrict“ fuldstændig er ophævet ved Lov. Det er ganske vist Forhold, som maae være Gjenstand for Forhandling og Afregning mellem de forskjellige Communer, og hvorom jeg troer, det vilde være

vanffeligt, for ikke at sige umuligt, at slaae Noget fast i Lovkastet, men der er altid det fortreffelige Correctiv, at naar man ikke kan blive enig, kan Enhver holde Skolevæsenet paa sine egne Enemærker; og derfor troer jeg ikke, at man behøver at frygte for, at det vil skabe uoverstigelige Vanffeligheder. — Da der under de stedsfndne Forhandlinger flere Gange har været udtalt et Ønske om at faae samlet Lovbestemmelserne om Styrelsen af Communerens Anliggender, eller eventuelt alle Lovbestemmelser, der angik Kjøbstadcommunerne, for sig og dem, der angik Landcommunerne, for sig, har jeg gjentagne Gange udtalt, at jeg ansaae dette for at være et meget vanffeligt Stykke Arbejde; men ved Siden deraf har jeg ganske vist ogsaa udtalt, at jeg selvfølgelig ikke kunde have Noget imod, at en saadan Sammenbringning fandt Sted, naar det ærebe Medlem, som jeg særligt henvendte mig til (Klein), vilde paatage sig Arbejdet derved. Hvad jeg derimod ikke har udtalt, er, at jeg samtidig med Sammenbringningen ikke vilde modsætte mig Forandringer i de nu gjældende Bestemmelser, som ligge udenfor, hvad der er foreslaaet i dette Lovkast. Der er i mine Tanker den meget store Fare ved under dette Lovkast tillige at ville indbrage de Lovbestemmelser, som ikke ville blive forandrede ved dets Vedtagelse, at man derved udvider Discussions- og Dissentsomraadet saa bethdelig, at jeg for min Deel ikke nærer nogen Tvivl om, at det af mig ved Forelæggelsen af Lovkastet udtalte Ønske om, at dets Ophjælse til Lov vilde kunne foregaae ved denne Sessions Slutning, ikke i saa Tilfælde vil kunne gaae i Opsyldelse. Det er med fuldt Forsæt, at jeg har søgt at begrænse dette og det samtidig forelagte Lovkast til det mindst Mulige, idet jeg troede, at jeg vilde finde temmelig almindelig Tilslutning deri, at det var bedre at faae fuldbragt Noget end at ville begynde paa Alt med temmelig sikker Udsigt til ikke at faae det fuldbragt indenfor en nogenlunde overskuelig Tid.

Alberti: Jeg finder Opfordring til at fremsætte en Indsigelse imod den overordentlige Roes, som Motiverne strøe for Kjøbstæderne i Henseende til communal Digtighed fremfor Landet. Det forekommer mig, at den Roes,